

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

In plin războiu confesional

Ne doare sufletul că acum, când alte popoare se pregătesc, cu toate puterile, pentru marele războiu european care, oricât nu l-am dori noi, totuși poate să vină cândva, noi Românii nu avem altceva de lucru decât să deslănțuim în această țară un adevărat războiu confesional.

Și acest războiu nu se pornește împotriva pacăiților cari fură, zi de zi, tot mai mulți credincioși dela biserica ortodoxă, ci împotriva bisericii naționale unite sau greco-catolice, care numai bine i-a făcut și-i face ortodoxiei.

De când I. P. S. Mitropolit ortodox al Sibiului a făgăduit că nu-și va odihni oasele până nu ne va vedea pe toți uniți trecuți la ortodoxie, lupta confesională se tot întindește. Și de unde, până bine de curând, această luptă o purtau aproape numai ortodocșii sibiieni, elujeni și orșdani, de o vreme încoace această luptă începe a se dirija chiar dela București. Se vede deci că I. P. S. Nicolae al Sibiului a avut această mare izbândă, de i-a putut convinge pe cei dela ministere că trebuie să lupte împotriva uniților.

Nu este zi să nu citim despre noi și noi atacuri ale ortodoxiei împotriva noastră, cele mai multe pornite chiar din ministere, așa că azi-mâine ne vine a crede că, în loc să se facă și la noi planuri de îndreptare a țării, se fac planuri de cucerire a uniților la ortodoxie. Ori, cum se explică altfel faptul că ministerele, cari nu au bani pentru cele mai de lipsă lucruri, cari își lasă luni de zile funcționarii, văduvele, orfanii și invalizii de războiu neplătiți, îndatăce e vorba de ortodoxie jertfesc bani cu grămada? Dacă cineva ar cerceta izvoarele din cari s'au zidit atâtea „catedrale“ ortodoxe falnice dincoace de munți, s'ar putea convinge că 80% din sutele de milioane jertfite sunt dela stat, județe și comune, și abia 20% banii de ale credincioșilor ortodocși.

Căutați și priviți numirile de funcționari! Sunt numiți aproape numai ortodocși, pretutindenea, iară cei uniți pensionați, neîndreptățiți și batjocoriți.

În satele noastre ourat unite nu mai afii învățatori uniți, aproape toți sunt neuniți adecă ortodocși, cari își bat joc de religia noastră și lucră anume împotriva bisericii noastre.

Mai mult, de o vreme încoace până și muncitorii uniți sunt dați afară și înlocuiți cu ortodocși. Așa s'a întâmplat de curând la băile de sare din Oena Dejului.

Suntem spionați în satele noastre proprii și îndatăce spionii ortodoxiei observă că este o cât de mică neînțelegere între preot și vreun credincios de al nostru, se ivesc și fac propuneri de întoarcere la ortodoxie. Dar propunerile acestea nu sunt susținute cu argumente cinstate și drepte, ci cu bani, și înșă cu banii lui Iuda. Da, da, am ajuns să se chiar cumpere suflete! Câte făgăduințe nu se fac și câte amenințări! Bageșama acești cumpărători de suflete su înțeles cuvintele Mântuitorului „mergând învățați toate popoarele“ așa: „mergând *cumpărați* toate sufletele“.

E adevărată rușine, la ceace s'a ajuns în Țara Românească!

Rezultatul ortodocșilor însă, cu toate aceste jertfe materiale continue și neîntrerupte, cu toate ajutoarele ce le primesc zilnic dela stat, județe și comune, este aproape nimica adecă zero. La ortodoxie trec, dintre credincioșii noștri, aproape numai cei slabi de inger, țâganii și concubinarii, cu un cuvânt uscăturile și putregaiurile. Și apoi, fie pădurea aceea oricât de falnică și de puternică, trebuie să se găsească în ea și uscături și putregaiuri.

Războiul nostru este defensiv, adecă de apărare. Nu ni-se poate arăta un singur caz de atac din partea noastră. Toate atacurile se fac din partea ortodoxiei.

Cum ne putem însă apăra mai bine de atacurile continue și neîntrerupte ale ortodoxiei?

Ne vom strânge rândurile cât mai bine, și anume în jurul căpitanilor noștri cari sunt preoții. Le vom asculta sfaturile și povețele, vom merge în fiecare duminică și sărbătoare regulat la biserică. Vom abona și plăti gazetele și revistele noastre unite, cari sunt sfetnicii și apărătorii noștri cei mai buni. Fiecare cititor se va îngriji să câștige încă cel puțin câte doi-trei abonați noi. Cu cât va câștiga mai mulți, cu atâta se vor întări mai bine aceste cetățui de apărare. Pe urmă apoi nu vor uita să ne trimită știri despre atacurile

ortodocșilor, ca să putem sufla goarnea de apărare.

Să nu se uite în sfârșit de mijlocul cel mai puternic de apărare, care este rugăciunea. Să ne rugăm cât mai mult lui Dumnezeu, pentru ca să ne dăruiască putere și har în lupta dreaptă pe care o purtam. Și, nu mă indoiesc cătuș de puțin că vom birui, și încă de așa încât ortodocșii vor trebui să recunoască și să mărturisească puterea nebănuită de ei a bisericii noastre. „Porțile iadului nu o vor birui pe ea“, fiindcă este zidită pe piatra care este Petru, și urmașul lui, adică Papa dela Roma.

Când în 1848 săsuii au aprins Reghinul și au dat cu tunurile în biserica unită a lui Petru Maior, dar aceea nu s'a dărâmat, au spus: „veniți, fraților, că aici se luptă cu noi însuși Dumnezeu“, și biserica a rămas nedărâmată. Acelaș lucru vor trebui să-l mărturisească și ortodocșii, când, strângându-ne noi rândurile, vor observa că nu pot birui cu armele pe cari le întrebuințează. Iară atunci noi vom cânta: „Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu“.

La luptă deci, fraților, la luptă sfântă și dreaptă de apărare!

Iuliu Maior

La împlinirea unui an dela moartea Mitropolitului Vasile

În 29 Ianuarie a anului trecut, a fost condus la locul de veșnică odihnă fostul Mitropolit Vasile Suci. În urma sicriului, prin noroi și printre fulgurea domoală a zăpezii, pășeau pe jos un Nunțu Papal, doi foști primminiștri, miniștri, preoșime multă, dascăli din Blaj și străini, școlari și public mult, din loc, jar și depărtări.

La împlinirea unui an dela această tristă pomenire, biserica unită, văduvită încă și acum, a făcut slujbe pentru odihna sufletului fostului Mitropolit. Prea Veneratul Ordinariat de Blaj a trimis înștiințare bisericilor ca în ziua de 26 Ianuarie, la sfânta liturghie a zilei, să se reciteze ectenia morților cu pomenirea repausatului Mitropolit.

La liturghia din catedrala Blajului a pontificat cu acest prilej *Il. D. Jacob Popa* canonic prepozit. A cântat corul catedralei, condus de d. prof. Celestin Cherebețiu, și a predicat *Cl. D. Tit Liviu Chinezu*, profesor la Școala Normală de băieți.

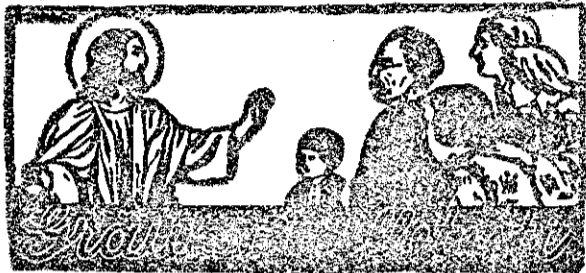
La sfârșitul slujbei s'a slujit un parastas pentru odihna fostului Mitropolit.

La sfânta slujbă au fost de față toate au-

toritățile locale, bisericești, școlare, civile și militare.

Marți, în 28 I. c., la Radio-București s'au închinat cinci minute pomenirii Mitropolitului Vasile. Din munca bogată pe care a depus-o în timpul vieții, s'a stăruit în cele cinci minute mai ales asupra activității sale de bun român, tot atât cât de bun preot a fost.

La împlinirea unui an de când osâmintele sale zac în cimitirul din marginea orașului, alături de alți fruntași ai bisericii și neamului, îl spunem un creștin-nesc: *Odihnească în pace!*

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminica vameșului și fariseului. (Luca 18, 10-14).

Incepând cu duminica aceasta, numită a vameșului și fariseului, biserica noastră începe a ne pregăti pentru sfintele Paști. De aceea poruncește să se citească și să se cânte, începând cu duminica aceasta, din o carte anume, care se chiamă Triod, și care este întocmită întreagă de așa, ca să ne îndemne la pocăință, la înfrânare și la părere de rău pentru păcate. Zece săptămâni se folosește această carte, fiind sf. noastră biserică de credința, că atâta vreme ajunge pentru pregătirea de lipsă la prăznuirea cu vrednicie a patimilor și a învierii Domnului nostru Isus Hristos.

Cunoscând sf. noastră biserică atât de bine firea omenească, ne îndeamnă, înainte de toate, la umilință, care este baza pocăinței. De aceea poruncește să

se citească în cea dintâi duminică a Triodului evanghelia despre vameș și fariseu.

10. *Zis-a Domnul pilda aceasta: „Doi oameni au intrat în biserică să se se roage, unul fariseu și altul vameș.*

Fariseii erau niște conducători de ai Evreilor, cari erau odinioară foarte puternici, pe vremea Mântuitorului însă nu mai aveau nici o trecere politică în fața poporului. În schimb, căzând dela conducerea politică, ei se nizuiau să rămână conducători cel puțin pe tărâmul religios. Ei cereau să se plinească slova și nu duhul legii și erau cei dintâi cari premergeau cu pildă în privința aceasta. Ei împlineau legea așa dupăcum era scrisă, însă numai ca să-i laude și preamărească lumea. Cu un cuvânt erau oameni cu două fețe.

Despre vameși am vorbit mai pe larg în tâlcul evangheliei trecute.

11. *Fariseul, stând, așa se ruga intru sine: Dumnezeule, mulțumescu-ți că nu sunt ca și ceilalți oameni: jefuitori, nedrepti, preacurvari, sau ca și acest vameș.* 12. *Postesc de două ori în săptămână, dau zeciuială din toate câte am.*

Fariseul s'a rugat — întrucât se poate numi aceasta rugăciune — mergând înainte, în partea cea mai de frunte a bisericii. El își ridică privirea spre ceruri, și se laudă că nu este ca ceilalți oameni, nu jefuște pe nimeni, nu face nedreptăți, nu strică nici când căsnicia altora, nu seamănă cu păcătoși publici — și aici aruncă o privire înjositoare spre vameșul din tinda bisericii — ci este om corect, întru toate. Și, ca să-l convingă pe Dumnezeu despre aceasta, aduce și câteva pilde: Ceilalți evrei nu posteau, fiindcă nu erau obligați, decât odată la an, la sărbătoarea împăcării, pe când el postește de două ori la săptămână, luna și joia. El nu se îndestulește nici cu zeciuiala, poruncită prin legea lui Moise, adecă cu

zeciuiala din bucate, animale și fructe, ci dă zeciuială până și din izmă, din chimin și din rută. Așadară nimic nu-i mai lipsește din sfințenie și din mulțumirea sa sufletească.

13. *Iară vameșul, de departe stând, nu îndrăznia să-și ridice nici ochii săi la ceriu, ci-și bătea pieptul său sicând: Dumnezeule, fi milostiv mie păcătosului.*

Vameșul rămâne în tinda bisericii, își recunoaște păcătoșenia sa, nu îndrăznește să-și ridice ochii la ceriu, ci-și bate pieptul, în semn de recunoaștere a păcatelor, rostind câteva cuvinte prin cari cerește milă dela Dumnezeu.

Din punerea față'n față a acestor două felii de rugăciune, oricine a putut observa, ce mare deosebire este între felii de rugăciune al fariseului și al vameșului. De aceea și adaugă Isus:

14. *Zic vouă că s'a pogortă acesta mai îndreptat la casa sa decât acela. Căci tot celce se înalță smeri-se-va, iară celce se smerește îndălța-se-va.*

Învățătura pe care o putem scoate din pilda aceasta este cât se poate de clară.

* * *

Temelia pocăinței este fără îndoială smerenia. De aceea poruncește biserica să se citească tocmai la începutul Triodului pilda aceasta. — Mândria sau îngâmfarea este începutul oricărui păcat, dupăcum zice sf. Scriptura a Vechiului Testament la Isus fiul lui Sirach (10. 5).

Părintele Iuliu

In Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Făgăraș au fost hirotoniți întru preoți, la jumătatea a doua a anului trecut, 12 tineri absolvenți de teologie. În același timp au murit 6 preoți. Alți 11 au fost strămutați dintr-o parohie în alta.

Foița „UNIRII POPORULUI“

Icoana

Am eunoscut pe cineva ce-și zicea creștin, dar care, răvășit de-o ascunsă trufie, dusea un crunt războiu cu icoanele bisericii noastre. Trezuse pe lângă sufletul lui gubrad, șurata șoaptă a șarpelui zisei „eliberări“ de sub robia tradiției. Și acuma, prietenul se afla în treabă, predicând pretutindeni prăvălirea în țară a icoanelor, a acestor scumpe juvaeruri creștine.

De câte ori îl întâlneam, el aducea vorba de icoane, de dezarta lor ființare, căutând să-mi dovedească limpede că „starea noastră de decădere sufletească, aici își găsește obârșia“.

Eu tăceam și-l căinam în mine: „Sărman om, căzut pradă unui gând sterp!“

Întâmplările vieții mă duseră într-o zi în casa acestui om.

Firește, după ce fărâmarăm puținoare cuvinte ale fațetului de convorbire, prietenul izbucni furios, se înțelăge, tot împotriva icoanelor:

— „la lăsați-mă în pace cu icoanele voastre... Să nu le văd... Dacă ar fi după mine le-aș călca în picioare, uite-așa...“ — și prietenul arătă cum le-ar călca în picioare. Sărmanele icoane!..

Atunci, liniștit, dar hotărît să nu-l mai las de data aceasta, mersei spre peretele din față și scozi din cui un tablou mic, care înfățișa pe un om bătrân.

— „Te rog, fii bun și calcă în picioare acest tablou!“

Omul mă privi aturat, sigur fiind că nu-s în toate mințile.

Insista-i:

— „Te rog calcă-l în picioare!“

De data aceasta pierzându-și puțină sărită răspunse:

„Nași face-o pentru nimic în lume. Fotografia aceasta înfățișează pe străbunicul meu după tată... Mai bine să mor, decât să fac acest sacrilegiu...“

Zâmbii:

— „Așa?“

Răspunse:

— Firește, ar fi o nebunie!..“

Respirai adânc și zisei:

— „Atunci, dragul meu, cum de nu ți-e rușine să grăiești că ai călca în picioare icoanele bisericii noastre strămoșești, când ele înfățișează tocmai chipul Mântuitorului, al Măscii lui, al sfinților părinți creștini din care ne tragem noi sufletește, — chipuri păstrate mii de ani, de toți cei cari au fost înaintea noastră — și date nouă moștenire să le ducem prin credința noastră, mai departe, până la împlinirea vremurilor. Cum să cale eu în picioare ceace ar trebui să fie mai scump și

mai drag dintre toate câte suat pe pământ. Adică te superi și nu-ți vine a crede că a putea zdrobi cu călcăiul, această fotografie a bunicului d-tale, — și tot strigi cu inimă uzoară că ai călca în picioare dragele și scumpele „fotografii“ ale Mântuitorului, ale Măscii Sale ale sfinților părinți!..“

Vorbeam, și treptat, capul prietenului își lăsa în piept, iar gura lui amuțise.

Când ridică privirea asupra-mi, îi spus eu căldură prietenească.

— „Nu, dragul meu, nu mai asculta șoapă păcatului, ci mergi pe drumul care ne vâd din vezi spre vezi, până vom ajunge să dăm față cu fața Mântuitorului nostru!..“

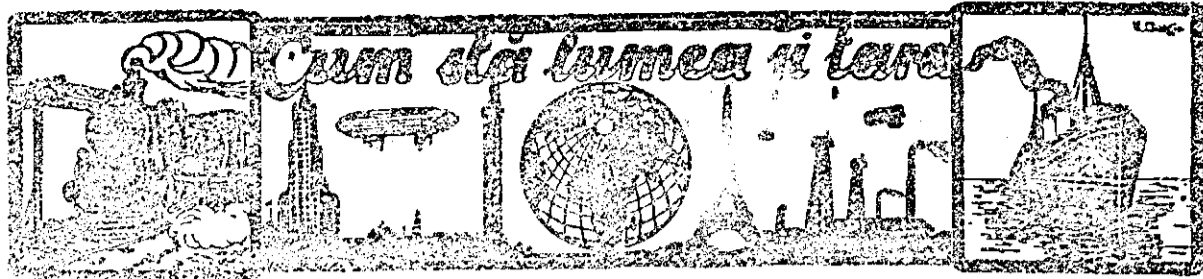
Mersei apoi încet spre perete și pu la loc fotografia străbunicului.

Și nu știu de ce, mi-se pără atunci tabloul în înfățișarea unei icoane vechi..

Când am străns mâna prietenului, am știțit că pornirea împotriva icoanelor pierise de sufletul lui, care, îndeobște, nu era rău.

Pe drumul Emausului

Mergeau, de mult, doi oameni — bărbat și femeia lui — pe drumul vieții. Dar ei eunosoteau lumina adevărului, ci, în răsăritul spălăcite, în amiezi înăbușitoare, în inseratul cenușii și în nopți fără selipiri, își duceau sânda unui blestem. Veneau dede departe huta vieții, din izvoare pe cari ei nu le știu, peste multe rânduri de neamuri — și aici o!

Cinci Regi iau parte la înmormântarea Regelui George al Angliei

— Prin fața sicriului au trecut aproape un milion de oameni —

După un vechiu obicei, primarul Londrei e cel dintâi care e anunțat despre moartea Regelui Angliei. Primarul de acum sârt ce a auzit vestea a tipărit alifșe pe sari le-a trimis în oraș și în toate colțurile țării. Cetățenii ceteau știrea cu capetele descoperite.

A dat apoi poruncă să se tragă clopotul cel mare al bisericii Sfântul Pavel, un clopot uriaș care a răsunat într'una două ore.

În seara zilei în care a murit, osă-mintele Regelui au fost duse, de șase muncitori de pe moșile regale, la biserică. La căpătâiul său, în timpul nopții, au stat tot muncitori de pe moșile regale.

Noul Rege

În Anglia, Noul Rege se proclamă după un obicei de sute de ani. Iată cum a fost proclamat Regele Eduard care mai poartă numele de Albert Cristian George Andrei Patrick David.

Un vestitor al Regelui, îmbrăcat după moda de acum câteva sute de ani, a cetit din balconul palatului știrea că pe tronul țării s'a urcat Rege nou. Această știre a fost cetită și în alte piețe publice de alți vestitori însoțiți de crainici îmbrăcați la fel. La poarta cea mai mare a orașului, șirul crainicilor, tot după un vechiu obicei, a fost oprit printr'o funie de

mătășă. Conducătorul crainicilor a ceru să fie lăsat să între în oraș ca să vestească cetățenilor că țara are Rege nou. Primarul a tăiat atunci funia și i-a dat slobozenie.

În ziua când s'a proclamat noul Rege drapelele de doliu au fost coborite și înlocuite cu cele de sărbătoare.

Trenul mortuar spre Londra

Rămășițele pământești ale Regelui George au fost duse, pe o vreme ploioasă amestecată cu zăpadă, la Londra. Trenul avea șase vagoane. Vagonul în care se găsea sicriul, era acoperit pe dinăuntru cu purpură și stofă neagră.

În prima noapte după ce a fost dus la Londra, au așteptat în fața bisericii, noaptea întreagă, pe ploaie și vânt, ca la cincizeci de mii persoane. Au stat ca să fie dimineața cei dintâi cari vor defila prin fața sicriului regal.

Oci cari voiau să defileze trebuia să se încoloneze. Coloana avea uneori o lungime de 7 km.

Numărul celor cari au trecut prin fața rămășițelor Regelui George, trece de opt sute de mii.

M. Sa Regele Carol la Londra

După ce s'a primit vestea morții, s'a hotărât ca din partea Familiei Regale Ro-

mâne să meargă la înmormântare Prințul Nicolae. O zi după aceea s'a știut că pleacă însuși M. Sa Regele.

Cu un tren regal, compus din 11 vagoane, M. Sa Regele a plecat din București vineri seara. Noaptea pe la ora 2 a trecut prin gara Blajului.

La Londra s'a pregătit M. Sale Regelui Carol o primire foarte frumoasă. Când a fost zărit pe mare vaporul în care venea Maiestatea Sa, tunurile au început să tragă în semn de mare cinste și n'au conținut decât după ce vaporul s'a oprit la țarm. În port erau, pe lângă reprezentantul Regelui Eduard și mulți alți înalți slujbași, și d. Nicolae Titulescu ministru de externe. Dsa a prezentat Regelui pe cei ce așteptau, între cari și generalul englez Tutler care a fost încredințat cu paza M. Sale cât timp va sta în Anglia.

După onorurile armatei, Maiestatea Sa s'a urcat într'un tren special și a plecat spre Londra. În gară i-s'a făcut o primire foarte frumoasă.

După ce a fost la biserică, unde era așezat fostul Rege George, a făcut o vizită Regelui Eduard.

În afară de Regele nostru, se mai află la înmormântare încă patru Regi străini: Regele Cristian al Danemarcei, Haakon al Norvegiei, Boris al Bulgariei și Leopold al Belgiei. Franța e reprezentată prin președintele său, d. Lebrun.

Înmormântarea Regelui George s'a făcut marți, în 28 l. c. De cu noapte au început pregătiri mari pentru înmormântare. Înainte binișor de miezul nopții locurile de pe trotuare, pe unde va trece carul mortuar, au fost ocupate. Unii și-au adus de acasă pături, ca să se apere împotriva frigului și a ploii, ba unii și-au adus cu ei chiar paturile.

Ferestrele prăvăliilor s'au închiriat celor cari vreau să privească. Cel mai ieftin loc

Abonamentul
la foale se plătește înainte

mergeau nu știau. La răstimpuri, prin ochi, prin grai, prin pumnii strâși ei se urau de moarte, cu putere și cu amărăciune. Nimic nu venea să însenineze zarea către care, nevăzută de ei, se îndreptau. Mergeau pe un drum spre nicăieri — și nu știa nici cine sunt și nici ce vreau. Ca doi nebuni. Mergesu alături și se urau.

Auziseră ei că în căfătoria aceasta i-ar fi întovărășind nu știu ce duh de putere și de înălțare. Și că, dacă ar vrea, ar putea lua dela el deslușire și întărire asupra rostului acestei neînțelese existențe. Chiar numele profetului care avea la sine acest duh, ajunsese la urechile lor. Dar nu știau mai mult de el. *Nu-l cunoșteau.*

Dealungul căii, în unele clipe ale mersului acesta către nicăieri, s'au aflat unele glasuri calde, care le-au spus:

— „Cum? Nu știți voi pe Isus cel răstignit, care a treia zi a înviat?”

Și răspundeau oamenii cei doi:

— „Ba da, am auzit...”

— „Ați auzit, — de ce stați?”

— „Și ce putem face?”

— „Să-l urmați...”

Dar cei doi tovarăși de drum surâneau și dădeau din cap:

— „Povești sunt acestea...”

— „Cum povești? Dar acesta este tot adevărul vieții, — și singurul...”

Și iar, cei doi nu se încredințau.

Mergeau în silă pe același drum — și nu

simțeau că li întovărășește nevăzut, dar viu *Cineva...*

Cale lungă au mers ei astfel, neînțelegând și neîubind. Cer cenușiu, închis, vrăjmaș. Picioare și suflete sădrite de toate colțurile stâncilor vieți.

Și doar, căldura bună și mângâietoare venea din latură lor, undă, răbdător și iubitor se afla însoțitorul cel necunoscut al vieții lor.

Și iată poposul celei mai grele osteneți.

Cei doi, infometați și insetați, aproape răpuși de vitregia vieții lor păcătoase, au stătut la un han din drumul cel mare al existenței spre zarea neștiută a veșniciei.

S'au privit — și iar s'au urât unul pe altul, întrebându-se:

— „Ce este aceasta? Și cât va ține? Și când va veni lămurirea?”

Un duh amar de moarte li cuprinsese pe amândoi. Sfârșiți de eumplită nefericire, ei au început să plângă atunci.

Stăteau sub un umbrar de viță la o masă pustie și îngroziți, așteptau... Iar lacrămile cădeau pe pulberea caldă dela picioare.

Încet atunci, din acele lacrămi a început a crește un trup de lumină. Cu cât i-se înfiripau contururile, cu atât cei doi oameni deschideau mai căsași ochii... Lumina se făcea trup văzut de om... Iată pieptul, brațele, fruntea, ochii... Albe, ca de marmoră nepătată, se dăltuiau din negrul nopții vieții și, scaldate în lumină strălucitoare, intrușipau pe Mântuitorul

lumei. Da, El este, de vreme ce palmele ce se lătau bune spre cei ce, în spăimântare, căzuseră în țărână, aveau câte o străpunsătură violentă... Iar pe esp: cununa — și picăturile de sânge...

Cu mâinile latizze, cei din genunchi, gemură adăac:

— Doamne!... Tu ești, Doamne!?”

Și deodată, atunci, chipul Celui Răstignit se prefăcu în chipul Celui Înviat. — și un glas fără asemănare se auzi:

— „Da, Eu sunt...”

Și având în fața lui pâinea, a frânt-o pe pe ea și întinzându-le câte o bucată, le-a zis:

— „Luați și mâncați din pâinea vieții, ca să nu mai flămânziți niciodată...”

Cu mormur de mâini, cu lacrămi pe gene, cu duh înălțat, — cei doi au șoptit:

— „Da, Doamne, acum Te cunoaștem...”

Și fața lor s'a înseninat de-o lumină din ceruri și întinzând mâinile curățite de credință, au luat pâinea vieții din chiar mâinile stăpânitorului lumii și al veacurilor.

Când pe urmă au plecat din nou pe drum alții au fost ei, iar zăcirile vieții se limpeziră, toate... Se priveau printre lacrămi — și se iubeau...

Și până la capătul drumului pământesc, niciodată nu i-a mai părăsit Tovarășul sfânt.

Al. Lascarov-Moldovan

s'a prețuit cu trei mii de Lei. Cel mai scump cu zece mii.

O ploaie mărunță și rece a început să cadă de dimineață.

Inmormântarea

Când sicriul cu rămășițele Regelui a fost așezat pe afetul de tun au început să sune toate clopotele bisericilor din Londra și în decurs de un minut s'au tras 70 de lovituri de tun.

După aceea venea, singur, capul gol, Regele Eduard al Angliei. Urmău apoi cei trei frați ai săi. Venea rândul șefilor de state, patru regi, un președinte de republică, un regent, 27 de prinți și 33 de miniștri străini. În șirul întâi se află Majestatea Sa Regele Carol II, d. Lebrun, președintele Franței și Regele Danemarcei.

Urmează trăsurile în cari au luat loc Regina văduvă și doamnele cari fac parte din familia regală.

La vederea Reginei văduve, femeile au fost atât de mișcate încât sute dintre ele au leșinat.

Dela Londra la Windsor unde a fost înmormântat, sicriul Regelui a fost dus cu un tren pe care în timpul vieții l-a condus de multe ori însuși Regele.

La înmormântare a luat parte peste un milion de persoane.

S'au îmbolnăvit acolo în stradă vreo șapte mii de persoane.

Când sicriul a fost așezat la locul de vecinică odihnă, toți locuitorii Londrei au rămas nemișcați două minute. Sicriul a fost așezat în capelă în sunet de orgă și muzică militară.

Încă nu se arată semnele păcii în Africa

După înfrângerea Rasului Desta, italienii au urmărit trupele abisiniene cari se retrăgeau în desordine. Toată valea râului Doria a fost împânzită de trupuri moarte.

Mulți fugari s'au predat. S'au oprit și au trecut în rândurile italienilor cerând apă și hrană. Starea lor era jalnică. Unii n'au mâncat și n'au beut de zile.

După cele din urmă socoteli, abisiniinii au lăsat pe valea râului Doria șase mii de morți.

Rasul Desta a fost chemat imediat la Addis-Abeba ca să facă raport despre cele întâmplate. În locul său a fost trimis Vehib Pașa, căruia i-s'a dat încredințarea să organizeze ce a mai rămas din trupele învinse.

În ziua de 20 Ianuarie, mai multe aeroplane italiene sburau deasupra orașului Dessie, unde se afla și Negusul. Când a văzut aeroplanele, a pus mâna pe mitralieră și a început să tragă după ele. Nici unul n'a fost atins.

O știre sosită mai târziu ne spune cum a scăpat Rasul Desta din luptă. A scăpat fugind cu automobilul. Era aproape să fie prins. Un frate al său a fost ucis în lupta amintită.

O știre întârziată spune următoarele despre lupta ce a avut loc pe valea râului Doria. Rasul Desta, comandantul abisiniilor, avea pe câmpul de bătaie un post de radio. Prin acesta primea ordinele dela Addis-Abeba. Postul de radio a căzut însă în mâinile italienilor la începutul luptei. Rasul Desta n'a putut să înștiințeze în Capitală despre acest lucru. Negusul tri-

metea mai departe porunci, crezând că le primește Rasul Desta. În adevăr le primeau italienii cari cunoșteau astfel întreg planul abisiniilor.

Când s'a vestit înfrângerea, locuitorii unei provincii s'au răscolit împotriva armatelor Negusului, cari au avut mult de lucru până ce i-a liniștit.

Negusul însuși a cetit ordinul prin care sunt chemați sub arme toți cei în stare să poarte armele. Se crede că vor sosi, din toate părțile țării, ca la 30 de mii soldați noi. Aceștia vor înlocui soldați mai vechi cari vor fi lăsați să se odihnească și să lucreze pământul.

Dela începutul războiului până acuma, abisiniinii au doborât 13 aeroplane italiene.

Italianii au înaintat până acum spre mijlocul țării 380 km. dela graniță.

Fierberea în Abisinia s'a mărit după ce s'a auzit că Rasului Desta i-s'a luat puterea. Populația s'a răsvrătit în unele provincii iar în altele cere să se pună pace.

Trupele Rasului Makonnen au întărit ce a mai rămas din soldații lui Desta, și împreună țin piept armatelor generalului Graziani. Acesta și-a schimbat planul văzându-se în fața trupelor dușmane. Avea planul să meargă direct spre capitala țării, acum a făcut un plan mai ocolit.

Italianii au pierdut în bătălia de care vorbim 25 ofițeri, alți 19 ofițeri au fost răniți, iar dintre soldați au murit 389 și tot cam atâția răniți.

În privința pierderilor nu se știe situația adevărată. Abisiniinii spun că au luat dela italieni zece tunuri, o sută de puști mitraliere și material mult de luptă. Mai spun că au rămas morți mai multe mii de italieni.

Ultimele știri sosite nu lămuresc pe deplin situația de pe front. Fiecare din cei cari luptă spun că de partea lor sunt semnele învingerii. Deocamdată a început să ploaie iarăși în spre mijlocul țării, încât Addis-Abeba e ca o mlaștină.

Ce lucrează Parlamentul

În ședința Camerei din 21 Ianuarie d. m. d. președinte d. N. N. Săveanu a anunțat moartea Regelui George al Angliei, și a ținut cu acest prilej o vorbire despre dispărut. În numele guvernului, a vorbit apoi d. primministru Gh. Zătarăscu. Dsa a spus că prin moartea Regelui George Româniia pierd un susținător și un iubitor sincer.

În timpul ședinței aceleia, în Cameră s'au arborat drapelul englez și românesc.

În 22 Ianuarie, ședința a fost ocupată cu noua lege administrativă. Legea de acum, votată de parlamentul de acum, va fi schimbată nu peste mult. D. deputat Leon Scridon a cerut ca legea să fie centralizatoare, adică dela centru, dela minister să se conducă toate.

D. deputat Emil Lobonțiu a arătat o parte bună a legii. Aceea că nimeni nu poate fi ales într'un consiliu comunal sau județean dacă nu știe românește. În Transilvania, până acum acest lucru se putea.

* * *

Senatul a ținut ședință din prilejul morții Regelui George al Angliei în 21 Ianuarie. A vorbit d. președinte C. Dimitriu, care a arătat pretinția dintre Sve-

rării Angliei și fostul Rege al României, Ferdinand și Regina Maria.

În numele guvernului a vorbit d. ministru Dr. C. Angelescu. Dsa a spus că România nu va uita că Regele George a sprijinit mișcarea pentru unirea Românilor.

În ședința din 22 Ianuarie, s'au spus cuvinte de pomenire pentru fostul Episcop ortodox Roman Ciorogariu, despre moartea căruia am scris în numărul trecut al gazetei. În numele bisericii unite a vorbit I. P. St. Sa Episcopul Valeriu Traian Frențiu al Orăzii, arătând ce a făcut dispărutul pentru neam acolo la granița țării.

În altă ședință s'a votat o lege prin care se înființează »Casa de credit și ajutor« a invalizilor, orfanilor și văduvelor. D. D. R. Ioanițescu a arătat că cele patru milioane pe cari le dă statul în acest scop nu ajung să acopere lipsurile. Legea totuși s'a votat.

România n'are loc pentru străini

În timpul din urmă s'a răspândit zvon în țară, că un mare număr de locuitori străini își vor căuta așezări la noi.

Se vorbea că acei străini sunt Evrei din Germania, și poate și din alte țări, cari din anumite pricini părăsesc așezările de până acum, și încearcă să se așeze în țări unde se simt mai liniștiți, mai lăsați în pace.

De acești refugiați se ocupă însăși Societatea Națiunilor. Ea îi împarte, care în ce țară să se ducă.

Între lucrările de seamă de acum ale Societății Națiunilor, e și împărțirea a unor astfel de refugiați prin țări străine.

Săptămâna trecută, d. Nicolae Titulescu a vorbit la Geneva despre acest lucru. Era greu căci trebuia să împace și capra și varza. A spus cam următoarele:

Recunosc că Societatea Națiunilor face o faptă bună atunci când se gândește să așeze oameni fără căpătâiu. Dar, trebuie să spun că țara mea e îngrijorată auzind zvon, că-i vorba să primească pe pământul ei străini mulți, deocamdată cinci zeci de mii. Pentru a liniști pe toți cei neliniștiți de acest gând, declar înaintea Societății Națiunilor că România nu are nici un loc pentru străini.

Din cele spuse de d. Titulescu reese că de fapt Societatea Națiunilor a vrut să ne trimită neam străin. Căci altfel d. Titulescu nu vorbea. Un ministru nu se ocupă, și mai ales în fața Societății Națiunilor, cu lucruri cari s'au răspândit fără să fie adevărate. Și dacă a fost un astfel de gând la Societatea Națiunilor, apoi bine a făcut d. Titulescu atunci când a spus că România n'are loc pentru străini.

Schimbare de guvern în Franța

Fostul guvern francez a început să se clatine încă de când a căzut dela putere fostul ministru de externe englez, d. Hoare. Săptămâna trecută a căzut dela putere.

Primministru de acum se numește Albert Sarraut. Lui i-a fost încredințată puterea numai până va face alegeri. Data alegerilor încă nu se știe.

Pomenirea Mitropolitului Vasile Suciul la Galați

În ziua de 25 Ianuarie, implinindu-se un an de la moartea fostului Mitropolit Dr. Vasile Suciul, parohia română unită din Galați, prin preotul ei Păr. Gr. Dardai și-a ținut de sfântă datorie să prăznuiască cât mai solemnă amintirea morții aceluia care i-a fost înălțătorul și binefăcătorul ei, slujind un parastas la care au fost invitate și autoritățile civile.

Au luat parte atâția credincioși, încât se părea a fi mai degrabă o zi mare de sărbătoare ori de Duminecă, decât o zi comună de peste săptămână. Frumoasa rezulegere ce s'a putut constata în tot decursul slujbei, a fost semnul nelădoinic al unei neuitate recunoștințe față de preabunul nostru Părinte, care s'a îngrijit cu o dragoste atât de gingașă trimițându-ne preoți devotați cari să ne lumineze și îndrume în calea spre mântuire.

Părintele Dardai, în cuvântarea ținută, a arătat marile virtuți și îndemnuri de cari a fost condus în toată viața Mitropolitul Vasile atât în ale ce priveau Biserica română unită cât și în cele ce priveau neamul nostru pe care l-a slujit cu stăta dăruenie.

Pentru noi, Gălățenii, care avem cu un sens mai de vreme altar de închinare datorită Mitropolitului Vasile, pomenirea lui va rămâne veșnică.

Correspondent

Despărțământul Blaj al „Astrei” la sate

Duminecă, în 26 Ianuarie, o zi însoțită și călduroasă ca zilele primăverii, Despărțământul Blaj al „Astrei” a vizitat prin reprezentanții săi comuna *Bucerdea Grănoasă* din apropierea Blajului.

În jurul cercului cultural din com. Bucerdea s'au strâns ca într'un mănunchiu, toți feantații comunei. În fruntea cercului se află Păr. *Gheorghe Meseșan*, având alături pe d. inv. dir. *I. Ban* ca vicepreședinte și pe d. inv. Gr. *Sălăgean*, „mâna dreaptă” a Sf. Sale, ca secretar.

Reprezentanții Astrei au fost așteptați de locuitorii în frunte cu conducătorii lor, la școala cea nouă. O școală care face cinste mnei comunei, însoțitoare și cu frumoasă înălțare, pentru ridicarea căreia locuitorii comunei au jertfit, din buzusarele lor, frumoasa sumă de 250 mii Lei. Dnii *S. Orian*, redactor al gazetei noastre, secretarul Despărțământului și profesor *Ol. I. Barna*, casier, au fost salutați în numele cercului de d. președinte *Gheorghe Meseșan*. Elevii școlii primare, sub conducerea d. inv. Gr. *Sălăgean*, au executat apoi un frumos și bogat program, compus din cântăce, bine reușite, unele pe trei voci, declamări și monoloage.

Între punctele programului s'au ținut vorbirile reprezentanților Despărțământului. În fața sălii plină de mulțimea ascultătorilor, d. *S. Orian* a lămurit, pentru săteni, „*Rosturile „Astrei” în România Mare*”, aruncând o privire spre începuturile ei, dela care se implinesc anul acesta 75 de ani. D. *Ol. I. Barna*, a arătat faloasele și felul cum se poate organiza „*Asigurarea vitelor*”, arătând cum

fac acest lucru, cu mare folos, alte popoare luminate din apus, ca Francezii, Belgicii și Olandazii.

La sfârșit d. inv. dir. *I. Ban* a mulțumit conferențiarilor pentru cele spuse, exprimându-și dorința de a avea în sânul cercului, cât de des conferențieri străini. După ce au mai stat de vorbă cu țărani și după o vizită la casa ospitalieră a Păr. *Gheorghe Meseșan*, conferențiarii au plecat spre Blaj, ducând cu ei buzele impresii culese în mijlocul unui cerc cultural unde se muncește cu adevărat.

Din Vișagu, jud. Cluj

La adunarea generală a Agrului din Ianuarie 1935 un credincios a făcut propunerea să se colecteze bani pentru un rând de haine bisericesti. Sămânța a fost aruncată în pământ bun. La fiecare ședință a Agrului din anul 1935 s'au adunat bani, de toți Lei cinci mii o sută cincizeci — din care s'a cumpărat materialul de lipsă. Doamna *N. Ruzu*, soție de protopop din *Huedin* a binevoit a ni-le lucra gratuit.

Martți, a doua zi de bobotează, s'au binecuvântat ornatele bisericesti. Sfânta slujbă a făcut-o Păr. *I. Maxim* ajutat de Păr. *Ioan Mereu* din *Săcueni* fiind de față peste 1000 credincioși.

A predicat frumos Păr. *Ioan Mereu* despre „*Împărăția cerului*”, îndemnând poporul la alipire față de sf. biserică și la implinirea poruncilor lui Dumnezeu. A lăudat frumoasa faptă a bunilor credincioși din *Vișagu*.

Seara a fost adunarea generală a Agrului în localul școlii primare. A deschis adunarea părintele din loc lăudând fapta bunilor credincioși cari din toată sărăcia lor, au dat frumoasa sumă de 5150 (din care s'au cheltuit 4039 Lei rest 1111 bani rămânând pentru alte lipsuri. Îndeamnă pe fiecare să se lasorie în *Agru*, dând fiecare din obolul lor, căci prin aceasta își adună comoară'n ceru, unde furii nu o fură, aici rugina nu o strică. Citește pe fiecare cu numele și suma cea dat-o la biserică dela înălțarea *Agru-lui* și a *Reuniunii Mariane*.

S'a adunat în total de atunși 12.320 Lei douăsprezece mii trei sute douăzeci. Mulțumește Doamnei *N. Ruzu* din *Huedin* pentru bunăvoința ce a avut de a ne fi cusut gratuit hainele, asemenea tuturor binefăcătorilor donatori, rugând pe bunul Dumnezeu să le răsplătească — Un credincios *Mareș Danilă* se anunță că va contribui cu 800 Lei (opt sute) pentru un prapor.

Domnul Director *I. Pașcalău* a desfășurat un program bine reușit cu copiii de școală. Din program a reușit foarte bine „*Serisoarea unui orfan de războiu*” recitată de *Mareș Veronica* al. V-a. Mulți din sală au plâns, de mila orfanului de războiu. Asemenea a reușit f. bine „*Ghiveciu, țigănesc*” făcând multă voie bună „*Răpa*” — elevul *Ghiță Filip* cu „*Notarul*” *Ioan Mareș* ambii al. VII-a.

A urmat conferința religioasă, ținută de Păr. *Ioan Mereu* îndemnând pe părinți să dea sfaturi bune copiilor, și'n special să le dea pilde de viață frumoasă creștinească. Lăudă dărnicia binefăcătorilor din darul cărora s'au cumpărat frumoasele haine bisericesti.

Fetele de școală au jucat două dansuri naționale „*Hora*” și „*Ardeleana*” toate în costume naționale *cusute de ele în școală*, conduse fiind de Doamna inv. *Valeria Maxim*. Serbarea o încheie d. inv. dir. *I. Pașcalău* din *Tranișu*, lăudând toate faptele celor înscriși în „*Agru*” îndemnându-i să ridice o troiță în amintirea celor căzuți în războiu. Toți au plecat mulțumiți dela adunare.

C.

Un exemplu de educație morală

Școala normală de fete din *Gherla*, pe lângă multe înolri și lucruri bune și frumoase ce face, mai are și cohorta sa, care prin ședințe alese, cu program frumos, având totdeauna câte un conferențiar, ori mai ales prin excursiuni de a cunoaște țara, au făcut tabăra, cum a fost în vara anulului trecut la *Tihuța jud. Năsăud*.

Noul an școlar l-a început cu mare activitate, atât membrele cât și domnișoara conducătoare — care pentru a face mai mult bine, a urmat cursurile dela *Breaza*.

Domnișoara directoara *Aurelia Suciul*, procură dela casa școlii un drapel frumos pentru cohortă, pe care este scris: „*Cohorta cercetașelor Someșene*”.

Sfințirea drapelului s'a săvârșit în 12 Ianuarie a. c. cu mare solemnitate. După s. liturgie, cântată de cercetașe în uniforma sărbătorească, actul sfințirii îl îndeplinește părintele *David Dăsc*, care a ținut o vorbire simțită românească, cunoscută la bîtrâni noștri preoți, despre „*Cinstirea tricolorului național*”.

Drapelul național a fost ridicat apoi pe pavilion la curtea școlii normale. Aici domnișoara directoară *Aurelia Suciul*, prin o vorbire frumoasă, arată rostul ce-l va avea tricolorul în „*creșterea simțământului național a cercetașelor*, fiind-le o îndrumare a dragostei față de țară. Actul măreț și sfânt s'a petrecut în cântăce naționale: „*Pe al nostru steag e scris unire*” — „*Tricolorul*” — „*Imnul regal*” etc., cari au răscolit în cei de față sentimentul dragostei de țară.

„Un asistent”

Cerșetorie

Românul e om milos dela fire și rareori lasă unul mai sărac din casa lui, să nu-l fi ajutat cu ceva. Un buș de mămăligă, o felie de pâine, o lingură de făină, — din ce a dat Dumnezeu, dă și el.

Dar dacă numai aceluia, care e nevoit să cerșească. — Un leneș sau un bețiv poate să crape de foame, nime nu-i întinde o bucătură. Afară de împrejurarea, când ar cădea bolnav greu.

Cu o judecată atât de dreaptă, care se întâlnește la românii de pretutindenea, ne cuprinde o mirare nespuse când vedem, că azi satele noastre se umplu de un soi nou de cerșetori, cari așteaptă să ajungă la câștig, la trai bun, fără să lucreze.

Românul adevărat nu înțelege să primească nimic dela altul, pe nemuncite. Ar fi pentru el o înjosire și o rușine.

Azi însă se ridică oameni, care își fac un fel de slujbă din a trăi pe nemuncite. — De bunăseamă ei nu mai pot fi socotiți între românii adevărați.

S'au poticnit de ceva și au căzut din cinstea românească.

Cine sunt aceștia?

Ni-se pare că îi cunoașteți cu toții, și îi puteți arăta cu degetul. Din păcate, îi aveți aproape în toate satele.

Sunt aceia cari nu mai înțeleg să-și îndeplinească datoria, fără să te întrebe: ce ne dai?

Se face o alegere de consiliu comunal și în primele rânduri din jurul candidaților, sunt cei cari le șoptesc la ureche: „*ținem cu tine, dar ce ne dai?*” Dacă nu o slujbuliță, cel puțin o arândă a unui loc, un drept de a-și paște vita unde nu-i

Ziua Unirii la Blaj

Ziua de 24 Ianuarie, zi de sărbătoare a neamului, pomenirea acelei zile mărețe de acum 77 de ani când s'a făcut Unirea Principatelor Române, s'a sărbătorit la Blaj, ca pe întreg întinsul țării de altfel, cu toată pompa cuvenită.

La ora 11 s'a slujit *doxologia* în catedrala din piață, la care a pontificat *Il. D. Dr. Victor Macaveiu* vicarul sf. Mitropolii. Au fost de față toate autoritățile locale, bisericesti, școlare, civile și militare.

După sf. slujbă, elevii dela licenți din Blaj au desfășurat în sala de gimnastică un program compus din cântări și declamări. Despre însemnătatea zilei a vorbit d. prof. Gh. Birșiș. Sala de gimnastică a liceului a fost plină de public cu acel prilej.

În aceeași zi s'au desfășurat frumoase programe la fiecare școală în parte. Câte un profesor a lămurit elevilor și elevelor însemnătatea zilei.

Se caută „Răvașul“ — vechia foale populară, dela Cluj, colecția pe anul 1904. O răscumpăr cu bani sau alte cărți bune. — Dr. Ilie Dăianu, Cluj, str. Regală 52.

Ziua de 24 Ianuarie la Făget. Din prilejul zilei Unirii, d. inv. Orlan Titu a aranjat cu elevii școlii primare din comuna Făget un program compus din poezii, cântări și o vorbire. S'a cântat Imnul Regal, Hora Unirii și un cântec patriotic executat de tinerii preregimentari din comunele: Făget, Chesler, Tăuni, Tătărlău și Crăclanul de

slobod, sau cel puțin câteva adălmașuri, la cari să bei până dai cu oala în câine.

Vine un candidat de deputat în sat? Adeseori mulțimea, în adunare nu se stiește să întrebe: »Bine-bine, vorbele-s frumoase, dar ce ne dai? Iată, satul e sărac«.

Dar de cele mai multe ori vin zece — douăzeci pe furis la candidat și se tângue: cât să le dea, pentru-ca ei să ducă tot satul, ba chiar și satele vecine la urna lui.

Delegații după delegații bat drumurile, cerșesc la ocolul silvic, cerșesc la prefectură, cerșesc la ministere.

Suntem pe cale să ne schimbăm într'un popor de cerșetori. În înțelesul că ne trebuie mereu dintr'a altuia, din bunul țării, fără muncă, așa de pomană.

Dacă averea și visteria României ar fi cât a lumii jumătate, cum au pornit-o astfel de oameni, curând ar da-o gata.

Statul nu-i vacă de muls, ci grădină și ogor de îngrijit și de lucrat.

De unde cred acești cerșetori că capătă pe de-a jaba? Din punga străinului? Dar acesta tot de pe spatele lor își scoate cu timpul paguba. Din punga Statului? Dar Statul suntem noi cu toții și când luăm pomană dela Stat, însemnează că ne furăm căciula.

Tot dintr'al nostru prăpădim.

Ion Agârbiceanu

sus. Au recitat poezii următorii: Turcu Viorica (Cu noi e Domnul), Pandrea Ilie (Banul Mărăciene), Mlădin Aurel (Patriei), N. Turcu (Văd platurile tale) și Ioan Pandrea (Plugarilor). D. Inv. Orlan Titu a arătat înțelesul serbării zilei de 24 Ianuarie. La serbare, care a avut loc la școală, a fost de față aproape întreaga comuna.

La Galați au apărut ghioceli. Săptămâna trecută am avut adevărat timp de primăvară. Duminică, în 26 I. c., a fost cea mai primăvărată zi din iarna aceasta. Cerul a fost senin, razele soarelui călduroase. Căldura de peste zi s'a menținut și seara. Între semnele primăverii, cari pe întinsul țării sunt multe, am primit știre că la Galați au apărut ghioceli.

Cănele Regelui la moartea stăpânului. Regele George al Angliei avea un căne și un papagal la cari ținea foarte mult. Vineri, înainte de moarte, cănele s'a așezat în fața ușii dela camera unde boala stăpânului său. De acolo n'a vrut să se mai miște. Spun ziarurile că i-se citea în ochi dorința de-a intra să-și vadă stăpânul. Când trupul Regelui mort a fost scos din casă, cănele era tot acolo. A început atunci să urle atât de tare încât i-au dus de acolo cu sila. Papagalul era tare vorbăreț înainte. De când nu și-a mai văzut stăpânul a amuțit de tot.

Viile în Jud. Tr. Mică cuprind o suprafață de 7519 jogăre. Anual dau, în mijlociu, un milion două sute de mii decalitre de vin. Se cantă mult vinul de Târnave, de oarece sunt regiuni foarte potrivite pentru vița de vie. O mai bună îngrijire (vase și plvințe curate) i-ar face și mai cântat.

Pelerinaj la Roma. Asociația Generală a Românilor Uniți (A. G. R. U.) organizează o excursie-pelerinaj la Roma, din prilejul inaugurării noului Colegiu Românesc, — fundațiunea Pontificelui Papa Pius al XI. Excursia va dura dela 19 Martie până la 3 Aprilie 1936, în condițiuni foarte avantajoase. Doritorii de a participa se pot anunța de pe acum la dl Emil Birtolonu, casier general, Cluj, Calea Regele Ferdinand 26 (Banca Economii) sau la biroul Comitetului central din Cluj, str. N. lorga 6—8.

Primul ordin al Regelui Angliei. Înainte cu 25 de ani, Regele George al Angliei a vrut să plece dela castelul Sandrigham la Londra. După cum scrie un ziar, a scăpat trenul. Ca să nu se mai întâmple acest lucru, a dat poruncă să se mute ceasurile bisericii și ale castelului cu o jumătate de oră înainte. Cât ce a ajuns Rege, Eduard al VIII-lea a dat poruncă să se mute arătătoarele ceasurilor înapoi, ca ceasurile să arate timpul exact.

Halte de lupi în jurul Abrudului. Prin pădurile din jurul Abrudului au apărut numeroase halte de lupi. Spun țărani cari se întorc dela câmp că sunt îngroziiți de numărul mare al lupilor. Numeroase turme au fost atacate, din una au fost sfâșiate 20 de oi. În unele comune, după ce se înserează țărani nu mai îndrăznesc să iese nici pe ulițele satului.

Ger năpraznic în America. Săptămâna trecută s'a revărsat un val de frig cumplit asupra Americii. Frigul a fost atât de mare încât au murit, înghețate, 175 de persoane. Acestea au fost găsite. Au murit însă de bună seamă și alții, prin văi mai ascunse sau prin munți, de a căror urmă nu s'a dat. În același timp la noi era o căldură ca primăvara. Duminică trecută mai ales pe văile

Ardealului s'a simțit aburul cald al primăverii, după care firicelul de iarbă își scoate capul la lumină. Vremea de acum poate totuși să ne înșele. Căci o veche zicală spune: »Fie iarna cât de rece, numai Făurar de-ar trece«. Și'n Făurar de-abia am intrat.

Au murit pe stradă. În ultima noapte a săptămânii trecute au fost găsiți morți pe stradă doi bătrâni, unui de 63 și celalalt de 62 ani. Au murit de foame, de frig și de bătrânețe. Căci erau niște bătrâni ce trăiau din cerșite iar locuințe nu aveau. Dormeau pe unde puteau, pe la străni sau pe sub garduri. Acum dorm somn de veci în cimitirul comunal.

Cum se fac asigurările în alte țări. Societățile de asigurare stau mai bine în țările din apus. Acolo localitorii rup o parte din câștigurile lor de-acum pentru vremuri grele de mai târziu. Mai lunile trecute s'au asigurat cinematografele și teatrele engleze. Știau sie că Regele George e bolnav și n'o să o mai ducă mult. Mai știau că după moarte ele vor trebui să stea închise până după înmormântare, fără nici un câștig. Ca să nu piardă, s'au asigurat, au rupt ceva din câștigul lor de mai înainte și s'au înscris la o societate de asigurare. Societatea a plătit zilele trecute ante de mil de lire sterline tuturor asiguraților pentru moartea Regelui George. Cei asigurați nu simțesc astfel cele câteva zile cât vor sta cu ușile închise.

Aeroplan căzut în mare. Știința omenească a ajuns acolo de a fabricat mașinării cari sunt totodată și aeroplane și vapoare. Sboară în înălțimile aerului iar dacă se strică ceva, deasupra mării, se coboară și poate sta ca un vapor mai multă vreme. Un astfel de hidroavion cum se numește, s'a lăsat pe întinsul Mării Mediterane. Dar s'a stricat totodată și ceva din mașinăria vaporului și, înainte de a putea primi vre-un ajutor, hidroavionul s'a scufundat împreună cu cei șase călători.

Bejla te aruncă uneori în apă. Locuitorul Ioan Crișan din com. Strâmba, jud. Cluj, a trecut săptămâna trecută pela crâșma satului unde s'a ospătat peste măsură. A plecat apoi spre casă așa cum pleacă bejivii, măsurând drumul dintr'un pârâu în altul. În drum spre casă trebuia să treacă puntea unui pârâu. Puntea a fost pentru el prea îngustă cu toate că trez fiind o trecea cum se cade. Deabia s'a urcat pe ea și a căzut cu capul în jos. Și nu s'a mai sculat. L-a dus apa în jos și de nu-l pesculau alții trupul, rămânea mâncare peștilor.

Copiii se scaldă în mare. În țara noastră, clima cea mai dulce a fost totdeauna cea din Banat și cea de lângă Marea Neagră. Marea n'a fost însă niciodată așa de liniștită și atât de caldă în luna Ianuarie ca în anul acesta. Soarele a ars săptămâna trecută ca în toată verii. Mulți copii s'au scaldat, acum în mijlocul iernii, ca'n zilele lunii Iulie. Așa ceva nu se pomenește să se fi întâmplat altă dată.

Scrisori dela cetitori. Un cinstit abonat al gazetei noastre, cantorul Iacob Muntean din comuna Rădești, comuna de naștere a fostului episcop al Orășii Demetriu Radu, ne-a trimis săptămâna trecută abonamentul pe semestrul prim al anului în care am intrat. Odată cu abonamentul plătit pe înainte, ne-a trimis următoarele șire: »Cu recunoștință trebuie să fim noi cetitorii față de părinții dela Blaj, ce se ostenesc cu peana ca să ne dea

noastră celor mulți hrana sufletească mai prețioasă de mil de ori decât cea trupească. Recunoștința ce o avem față de Sf. Voastre în primul rând ne-o arătăm prin împlinirea datorințelor ce avem față de gazetă și prin ea față de conducători: *achitarea abonamentului*, căci doară sf. Scriptură zice: „pomul bun din roade se cunoaște”... În rândul al doilea ne-o arătăm prin: rugăciune pentru conducătorii noștri. Cine nu-și îndeplinește datorințele nu-i creștin, numai cu numele. Așa mai bine să nu fim...” La creștințele cuvinte ale cantorului din Rădești nu avem nimic de adăugat.

Școală de mulgători. La ferma Oherghiu din jud. Prahova, s'au ținut în luna aceasta trei cursuri în care se învăța cum trebuiesc mulse vitele. Mulți vor spune că le știe ei mulge numai să le aibă. Se vede că lucrul nu-i chiar așa. După ce s'au întors gospodarii în satele lor și au spus și altora ce-au învățat acolo, au cerut și alții să fie primiți la școala de mulgători, încât a trebuit să se deschidă al patrulea curs. Un curs ține 30 de zile.

Din năcazurile sărăciilor. Elevul Haralambie Cujbă dela școala de agricultură din Cotnari a fost eliminat deoarece n'a avut bani să-și plătească taxele școlare. Văzându-se pe drumuri, elevul a uitat, sau poate n'a învățat niciodată porunca Mântuitorului care oprește pe oricine să-și ridice viața. A luat o bucată de sticlă și și-a tăiat vinele dela mână. Văzând că nu moare, a sfărmat sticlă și a înghițit bucățile. În stare gravă a fost dus la spital.

† **Valeriu G. Negrea**, vice-protopop onorar în Pojorta după grele suferințe, fiind împărțit cu sfintele taine și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, Miercuri în 22 Ianuarie 1936 în etate de 79 ani, al 56-lea an de preoție. Rămășițele sale au fost așezate spre veșnică odihnă vineri în 24 Ianuarie 1936 în cimitirul gr. cat. din Pojorta. — *Fie-i iărâna ușoară!*

Pentru credincioșii uniți din Galați

Parohia română unită din Galați, strada *Cuna-Vodă 43*, face călduroasă rugămintă la toți cei cari au la inimă sășparea fraților lor de peste munți, din ghiarele atâtor primejdii sufletești și trupești ce-i pândesc la tot pasul în mijlocul orașelor, să doneze pentru *biblioteca parohială* nou înființată, ceiașă îi lasă inima. Numai în parohia Galați avem peste o mie credincioși toți veniți din Transilvania pentru a să-și câștige un loc de muncă, să poată trăi. În timpul iernii încă, cei mai mulți n'au de lucru și astfel citesc tot ce le cade în mână.

Nu se poate să-i lăsăm în acest iatunecres plin de toate primejdii, și de aceea facem această rugămintă cu credința că au va rămânea fără răsunet.

Comitetul parohial

Alegeri în Grecia

Săptămâna trecută s'au făcut alegeri de deputați în Grecia. Primele alegeri sub domnia Regelui George, au dat următorul rezultat:

Din cele trei sute de voturi 135 au fost luate de partidul lui Venizelos, cel care a făcut răsmerița de acum un an. După sosirea Regelui George el a fost iertat de pedeapsă. Fostul primministru Tsaldaris a luat 125 de locuri, iar restul au fost împărțite între partidele mai mici.

Apa de beut

Omul ca să trăiască, are trebuința de mâncare și de apă. Fără mâncare poate trăi mai multă vreme. Setea însă n'o poate suferi.

Fără apă, sângele se îngroașe și nu mai poate trece prin vine, pielea și răunchii nu-și mai pot împlini slujba, corpul se otrăvește și omul moare.

Călătorii de prin pustiri sufer chinuri grozave din cauza setei și găsirea vre unui izvor e mântuirea vieții.

Corpul omului cuprinde foarte multă apă. Din zece părți ale corpului omenesc, șapte părți sunt formate din apă. Zilnic, corpul pierde mare parte din această apă. Pierderea se face prin respirație, prin piele, prin ud, prin scuiptat. Adeseori apa ce iasă zilnic din corpul omului, mai ales în vreme de vară, poate ajunge până la trei litri. Aceasta apă pierdută, trebuie pusă la loc. Altfel omul nu poate trăi.

Apă trebuincioasă omul o ia cu mâncarea și prin băuturi. Mâncările: carnea, laptele, legumele, poamele cuprind și apă. Aceasta apă potolește o parte din apa pe care corpul o pierde. Cea mai mare parte însă trebuie potolită prin băuturi. Nu băuturi de vin, bere și rachiu ci băuturi de apă de izvor sau de fântână.

Apă se găsește foarte multă pe pământ. Patru din cinci părți ale pământului sunt acoperite de apă.

Pe pământ apa se găsește în formă de izvoare, pârâuri, râuri, bălți, lacuri și mări. Afară de aceasta se mai găsește și în pământ în formă de pânze subpământene și se găsește și în aer în formă de aburi, ceață și nori.

Nu ori care din acestea ape e bună de băut.

Apă bună de băut, trebuie să fie limpede, fără culoare, fără miros, cu gust plăcut, să cuprindă puține gazuri și cât se poate de puține materii străine, să facă spumă cu săpunul, să fiarbă legumele și să nu cuprindă germeni de boale.

Apă care nu are acestea însușiri e rea de băut și e stricătoare sănătății.

Apă tulbure și cu miros urât nu se poate bea. Asemenea nu se poate bea nici apa cu gust neplăcut. Aceasta apă e grețoasă.

Dacă apa nu cuprinde de loc gazuri, cum e apa leartă și neacrată, nu se poate bea. Are gust rău și nu se poate mistui. Dacă încă cuprinde prea multe gazuri, nu mai e apă de beut ci e apă minerală. Astfel de apă se poate întrebuința numai în anumite cazuri.

Materiile străine pe cari poate să le cuprindă apa de beut sunt sarea, gipsul, varul și altele. Dacă acestea materii sunt puține, apa e bună și are gust plăcut. Dacă însă sunt multe, are gust rău. Intr'o astfel de apă nu fierb

legumele, căci se întăresc și săpunul nu face săpunule.

Cele mai rele sunt apele cari cuprind germeni de boale. Un singur germen de boală într'un pahar cu apă poate să fie mai primejdios decât sute de alte viețuitoare cari s'ar găsi în apă.

Germeni de boale cuprinde apa de ploaie, care îi ia din aer, când cade pe pământ. Zăpada încă are mulți germeni de boale, mai ales zăpada adunată pe lângă case, are cei mai mulți germeni de boale, fiindcă se aruncă pe ea multe necurățenii.

Germeni de boale cuprinde și gheața. De aceea fac foarte rău aceia cari pentru ca să-și potolească setea mănâncă zăpadă ori gheață.

Apele din pârâuri, din râuri ori din bălți nu sunt bune, fiindcă în ele se aruncă multe necurățenii, iar acestea necurățenii, cuprind tot felul de germeni de boale.

Din apa rea de beut, ne putem îmbolnăvi de lungoare, coleră, disenterie, diaree. Tot din apa rea de beut se poate face puroiul și se poate lua oftica, dalacul și tetanosul.

Din apa de fântână, care s'ar părea bună de beut, încă se pot lua boale, dacă fântâna nu e grijită, ori e prea aproape de gunoiul dela grajd.

În fântână pot cădea germeni de boale din aer, ori pot ajunge din noroiul de lângă fântână, care e amestecat cu balega vitelor aduse spre adăpare. Murdăria din acest noroi ori se scurge prin pământ în fântână, ori se varsă de afară în fântână.

Cu vasele de beut încă poate ajunge murdărie în fântână.

De aceea fiecare fântână, mai ales aceea din care se scoate apă de beut să fie bine îngrijită, să aibă vadră proprie și să nu-și vâre oricine vasul în ea.

Apă trebuie să fie pentru mulcormirea setei și sănătatea corpului. Oriicine bea apă, să fie cu mare băgare de seamă, să nu bea apă rea, căci apa rea îi strică sănătatea și îi primejduiește viața.

Ion Popu-Câmpennu

Producția și consumația zahărului în România

Doctorul V. ns arată într'un articol importanta zahărului în existența omului, arătând că o cantitate de 700—750 gr. zahăr zilnic, acoperă toate trebuințele omului necesare hranei. Un gram de zahăr este producător de căldură, dător de noi forțe, fiind totodată păstrătorul și înviorătorul de putere al mușchilor. Este în aceeaș măsură un oeroticor contra boalelor, creind corpuri sănătoase și puternice.

Cercetând mai de aproape acest articol, constatăm consumația de zahăr în diferite țări.

Iată această consumație și viața mijlocie a popoarelor cari întrebuințază mai mult zahăr:

Un dansz, consumă 50,49 kg. zahăr, trăind 61 ani; un englez, 43,20 kg. zahăr, 56 ani; un austriac, 23,31 kg. zahăr, 54 ani; un francez, 22,14 kg. zahăr, 49 ani; un echoslovac, 22,14 kg. zahăr, 53 ani; un german, 20,70 kg. zahăr, 53 ani; un ungur, 9,45 kg. zahăr, 42 ani; un polonez, 8,82 kg. zahăr, 45 ani; un român, 4,47 kg. zahăr, 39 ani.

După acest tablou al doctorului V. constatăm că românii sunt ultimii în ceea ce privește consumația zahărului, consumând 8000 vagoane în anul trecut, revenind pe fiecare locuitor 4 kg. și ceva, față de celelalte popoare care consumă cu mult mai mult decât noi. De pildă danezii consumă cel mai mult zahăr, atingând 50 kg. și ceva pe cap de locuitor.

Eu cred, că dacă am face o cercetare în altă direcție, vom constata că situația s'ar schimbă. Așa de pildă consumăm mărfuri multe cari sunt dăunătoare sănătății noastre, unde, poate, am ajunge în rândul prim.

După cum se știe, zahărul se fabrică din sfecla de zahăr, produsă în țară. Agricultorii noștri o cultivă în terenuri întinse, iar toamna o vând celor 15 fabrici de zahăr pe cari le are țara noastră. Anual se cultivă, în România, sfeclă în valoare de 3—4 miliarde lei.

Toată această cantitate de sfeclă de zahăr este întrebuințată de cele 15 fabrici de zahăr, cari pot produce 28.000 vagoane anual, în mijlociu, deoarece consumația este prea mică.

Iată localitățile unde avem fabrici de zahăr: Arad, Sămbăta, Tg. Mureș, Crișstieșii jud. Cernăuți, Rujeni în același județ, Zarojani jud. Hotin, Jucica jud. Cernăuți, Ripiceni jud. Botoșani, Ițani jud. Suceava, Bălți, Roman, Sasout, Bod, Chitila și Giurgiu.

Aceste fabrici, după cum am văzut, ar putea produce mai mult, dar lipsa de consumație din partea locuitorilor nu le dă voie a fabrica peste trebuințele lor.

Consumația mai mare a zahărului, nu s'ar putea obține, decât iestînindu-l, sub prețul de 20 lei kg. ceea ce statul ar putea face, reducând prețul lui ingrozitor de astăzi. Sfecla de zahăr fabricată o cumpără pe prețuri mici, iar zahărul îl vând pe prețuri mari. Câștigurile mari sunt realizate de fabrici, iar locuitorii țării nu beneficiază de câștigurile lor.

Mâna puternică a statului ar trebui să intervină aici, pentru a da putința tuturor pungilor, a consuma cât mai mult zahăr, așezându-ne astfel în rândul țărilor cu o consumație mai mare.

Olimpiu I. Barna

Cărți nouă

Calea Sfintei Cruci, de Iosif Tălmăcel franciscan, ediția II. Tip. Seminarului Franciscan, Săbăoani-Roman. Prețul Lei 4.

Cărticica p. Iosif Tălmăcel despre Calea Crucii a apărut în ediția a doua. Semn că a plăcut cetitorilor. Și de fapt, această cărticică merită să fie citită de cât mai mulți creștini, cari numai profita pot din ea. Cele 14 stațiuni au câte o iconiță, rugăciunile romano-catolicilor și pe urmă câte o cântare în versuri făcute de p. Tălmăcel. La sfârșitul cărticicii aflăm rugăciuni și câteva cântece în cinstea celor cinci răni ale Mântuitorului și a Maicii Dureeroase, precum și o frumoasă iconiță a acestei Maice.

Nădăjduim că această cărticică va fi primită și în ediția a doua cu aceeași dragoste cu care a fost citită prima sa ediție.

De vânzare

DOI TAURI de bivoli de doi ani

Adresa

**GHEORGHE CIUGUDEAN
com. Pânăde p. BLAJ**

No. 300—1936.

Concurs la ajutoare.

Prin această publicăm concurs cu termenul de 20 Februarie 1936 la următoarele ajutoare (burse), destinate pentru tineri, cari studiază la școli:

I. Din fundațiunea Alexandru Șterca Șuluțiu.

1. Șase (6) ajutoare à 4000 lei, patru (4) ajutoare à 3000 lei și douăsprezece (12) ajutoare à 2000 lei, pentru tineri cari studiază la facultățile de: litere, drept, medicină, științe, la politehnică, Academii comerciale și de Agricultură.

2. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 1000 lei, pentru elevi de liceu din clasele superioare.

3. Șasesprezece (16) ajutoare de câte 600 lei pentru elevi de liceu din clasele inferioare. La împărțirea acestor ajutoare vor fi preferiți consăngenii fondatorului.

II. Din fundațiunea Vancea-Cassa arhidiecezană.

Cinci (5) ajutoare à 1000 lei pentru elevi sau eleve dela școlile secundare.

III. Din fundațiunea Vancea-Alumnate.

Cinci (5) ajutoare à 1000 lei pentru elevi sau eleve dela școlile secundare din Blaj, cari sunt alumi ai internatelor respectivelor școli.

Consăngenii fundaturolui vor avea preferință la fundațiunile „Vancea”, apoi „caeteris paribus fii preoților noștri arhidiecezani.

IV. Din fundațiunea Simeon Pop Mateiu.

Două (2) ajutoare de câte 1500 lei pentru tineri, cari studiază la vre-o școală superioară (universități, academii etc.), consăngenii având preferință.

V. Din fundațiunea Ioan M. Moldovan.

Șase (6) ajutoare à 1000 lei pentru tineri cari studiază la licee, școli comerciale, academii, și universități, având preferință consăngenii fondatorului.

VI. Din fundațiunea Augustin Laday.

Trei (3) ajutoare à 1000 lei, cu preferință pentru astfel de tineri, cari se pregătesc pentru cariere: industriale, comerciale, tehnice și agronomice.

VII. Din fundațiunea I. T. Chelianu

Un (1) ajutor de 1000 lei pentru elevi, cari urmează școlile din Blaj, având preferință rudeniile fondatorului.

De ajutoarele date din fondurile arătate mai sus se vor putea împărțiși tineri români uniți cu purtare bună și progres în studii.

Concurenții vor avea să-și înainteze cererile lor către Ordinariatul arhiepiscopesc român unit din Blaj, în termenul prevăzut mai sus, adică până la 20 Februarie 1936, cel mai târziu, însoțindu-le cu următoarele documente:

1. Certificat școlar (1934—35) în copie autentică, resp. certificat despre examenele deja făcute la Facultăți ori Academii.

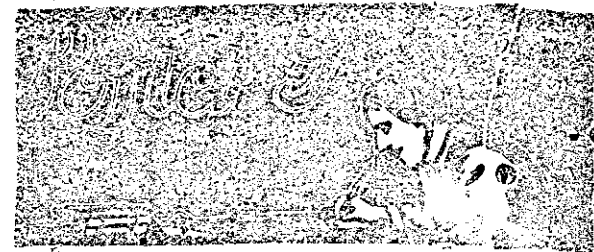
2. Extras de botez dela preot.

3. Atestatul de paupertate al părinților.

4. Certificat de frecvență pentru anul școlar corect (1935—36) și pentru elevii dela școlile secundare arătarea notei medii dela finea semestrului încheiat.

Pentru eventuala dovedire a consăngenității cu fondatorii, se va anexa Certificat dela oficiul parohial, însoțit de schema genealogică.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 14 Ianuarie 1936.

I. Crăciun I. Gheorghe. Pe mandatul cu care ne-ați trimis banii nu era scris nimic așa că nu știam de ce i-ați trimis. Acum, după ce am primit scrisoarea, V-am trecut între abonași cu data de 1 Februarie. — Calendare nu mai avem. Toți banii i-am trecut în abonament.

Ioan Pop, primar Gădălin. Am primit cei 100 Lei trimiși în 17. I. a. c. Numerile cari Vă lipsesc Vi-s'au trimis a doua oră. Mai aveți de plătit 50 Lei pe 1934; 150 pe 1935 și 150 pe anul în care am intrat.

Protopop M. H. Bârsana. Scrisoarea prin care cereți calendarele „Unirii” am predat-o administrației respective. După cât suntem informați s'au tipărit numai pentru abonași, nu și pentru vânzare.

Gheorghe Suciu, America. Din cei 500 Lei am trecut în abonamentul Dvs. pe anul 1936 Lei 300. Am reținut 32 Lei pentru broșura ce V-am trimis-o anul trecut. Restul l-am dat unui preot pentru sf. liturgii ce le-ați cerut.

Ilarie Domșa, America. Am primit scrisoarea Dvs. din 7 Ian. a. c. Ne scrieți acolo că în scrisoare sunt doi dolari. Vă înștiințăm că n'am găsit nici unul. După peceți, scrisoarea nu se vedea să fi fost desfăcută. Vă rugăm să faceți cercetările de lipsă și să ne încunoștiințați și pe noi de rezultat.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Văd. Eug. Muntean, Ciungan Ioan, Micle Zaharie, Iacob Muntean, Iosif Mesaroș, Ioan Stoia, Stupar Ștefan, Teodor Rusu, Lazar Caba, A. Turdean, Stoica Vasile, Iuliu Pop, I. Feldiorean, Moisă Gavril, Ciuturaș Șteran, Trăușan Gheorghe, Văd. Bereș Carolina, Vereșezan Ioan, Socaci Ioan, Făzaș Ioan.

Câte 100 Lei: Sabou Nicolae, Petru Molin cel mic, Ana Fodor, E. Timbuș, Mateiu Gheorghe, Man Teodor, Ioan Boteanu, Oniga Ștefan, Noșghiu George, Grigore Silaghi, Gheorghe Fedoreac.

Câte 150 Lei: Nicolae Zugrav, Of. parohial Maieru, George Moldovan, M. Dr. Pașca, Nistor Dimitrie, Nicolae Briciu, Vasile Mureșan, Bazil Groze, Tufai Teodor, Nemeș Petru, Al. Costea, Veștemian Bloș, Dănilă Decean, Ioan Samson Vulcu, Veronica Pop, Tudor Puchin, Ioan Barna, Dr. V. Pandrea, Simion Cioloca, T. Pănzău, Șerban Aurel, Căpușan Ionel, Sărb Iacob, Vasile Căline, Vancea George, Eugen Pop, Eugen Circa, Albu Petru, A. Viciu, George Urian, G. Cozma, Pavel Șfetescu, Costan Vasile, Of. protopopesc Odorheiu, Bucur Ioan, Parohia unită Vașad, Dr. A. Gaviș, Iosif D. Motoc.

Anghel Ioan, Morar Vasile Grațian, Of. parohial Dârlos, Of. parohial Drăgești, Of. parohial Călacea, Nicolae Pologea, Zaharie Bulbic, Nicolae Doros, Aron Savonea, Ioan Boeriu, Vich. Stanciu, Artemiu Boeriu, Ardelean Nicolae, Topor Petru I. M., Dumitru Bucur, Grigore Coman, Boțoc Teodor, Trif Ioan, Silviu R. Marian, Zaha Ioan, Adrian Nyergeș, Grigore Sanislav, Traian Șuteu, Cristofor Turcea, Of. parohial Timișoara, Teglaș Ioan Ghica, Vasile Andraș, Guță Grigore, Ioan Batea, Iosif Mureșan, Ioan Butnariu, Ionel Albu, Toma Ciolac, Agru Rodna Veche, Ieronim Morariu, Gubariu Petru, Mateiu Vasile, Alexandru Petran, Trifu Dan, Gherasim Mărginean, Cadar Gheorghe, Ioan Darabanț.

Câte 200 Lei: Colegiul Serafic Oradea, Aron Marina, Eugen Mărginean, Părdut Ilarie, Augustin Ungurean, Berar Vasile, Metes Victor, Petru M. Blaj.

Câte 300 Lei: Clemente Pandrea, Dabău Vasile, Turcu Dionisiu, Ciocășel Mihail, Mitruț Preda, Bereș Teodor I. P., Duma Ștefan, George Cămpian, Gheorghe Seicean, Miron Baciu, Baltea Ioan.

Alte sume: Ioan Popa I. G. 180; Gavril Miron Cionca 250; Moise Sărbu 50; Vasile Anușcă 81, Moș Alex. Elek 50; Ioan Țălnariu 325; Macedon Iugan 110; Todoran Gheorghe 50; Breaz Carolina 55; Vasile Șerbu 500; Vasile Oancea 152; Nicolae Nistor 152; Iosif Costescu 810; Jiman Ilisie 110; George Bone 675; Ioan Ghejau 30; Neamțiu Ioan 216; Barna Teodor 113; Valeria V. Cartarig 38; Alexă George 38; Pojar Victor 35; Ioan Bejan 450; Nașcu Bogdan 225; Nicolae Briciu 136; Ioan Grosu 400; Dr. V. Pușcaș 400; Filip Samoil 390; Giurgi Erdeș 225.